

ტაზოვი პარისელ ქალის ტიპს. ზოგიერთი მათგანი ჩინებულად არის გაღმოცემული, ასე რომ უნებურად პარისისყველ გაგიტაცებთ ოცნება და იქაურობას მოვალეობთ. ამ მხატვარს ბევრი აქვს, სხვათა შორის, დახატული ტიტველა ტანი. საზოგადოდ-კი არტაზოვის მხატვრობის დათვალიერება გულში დიდს იმედს გილვიძებთ შესახებ იმის ნიჭისა და მომავალისა.

დენიმე წამით ესტეტიურად დასტუბნენ. ხალხი რომ მეტი დაზიანდეს ხოლმე ამისთანა გამოფენაზედ, რაღა თქმა უნდა, რომ მათი უფრო ძვირფასად მოწყობაც გაადვილდება და ამიტომ, თუ რამე ნაკლულევანება აქვს ამ გამოფენას, ქვეს, რასაკვირველია, მოელად არ არის გამომფენლის ბრალი, არამედ საზოგადოებისა.

ყოველს შემთხვევაში ბ.ნი არტა-

ଦାଲିବାନ କାର୍ଗି ଶତାବ୍ଦୀକୁ ଫଳିଲେବା ଇକ୍ଷ-
ବ୍ରା ହେଉଥିଲେ ପାଦାଶ୍ଵରିଲୋକି ମହାତ୍ମାରୂପ-
ଦାମ, ସାମାଜିକଙ୍କଳିଲେ ଧୂର୍ବଳ ଏବଂ ତ୍ରିପଦୀ
ଶ୍ରୀଯନ୍ଦା କାର୍ଗାର ଏକ୍ଷେ ଶୈଖରବ୍ରାନ୍ତିରୁ
ମାଦଳିବାନ ଲିଖିବା, ରାମ ଲା-
ଭିନ୍ଦିବା ମିଳିପା ରୂପିଲୋକିଲେବା, ରାମ-
ଧ୍ୟନିମ୍ବ ପାଦିତ ଶ୍ରୀରୂପାତ୍ମିକାର ଏବଂ ରାମିତ-
ନ୍ଦିରେ 1 ଗାମିନିଜ୍ଞାନୀଥିଲେ.

一〇

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ამ მხატვრის ნამუშევარს, ცოტად
თუ ბევრად, მოგავონებთ ქ-ნ პოგა-
რელოვის მხატვრობაც.

დანაშენ მხატვართა შორის ჩვენ
უფრო ზანკოვსკი მოგვეწონა. მას
საქმიალ შეუსწავლია ჩვენის ქვეყნის
ბუნება; და რაც უფრო თვალ-საჩი-
ნოა ყველასთვის, ამ ჩვენის ქვეყნის
ბუნებას დიდის სიყვარულით ეკიდე-
ბა იგი. ამ გრძნობით არის დახატუ-
ლი დარიალის ხეობა და თერვი ქვე-
ბზედ მშექვარებ.

საზოგადოდ სასიამოვნოდ დაგვრჩა
გამოფენის ნახეა. ეს-კი უნდა ესთქვათ,
რომ ვერ მივაღეთ სრული შთაბეჭ-
დილება, რადგან მხატვრობა ვერ იყო
კარგად განათებული. ჩვენ განვეძ
სალამოთი დავათვალიერეთ ეს გამო-
ფენა, რადგან მხატვრობის გასინჯვა
ლამპრის შუქჩედ გვიყვარს, მაგრამ
მერე-კი ვინანეთ, რომ დღისას არ
ვნახეთ. ამ გამოფენაზედ ლამპრები
ცოტაარის და ვერც ანათებები კარგად. აქ
უფრო ჩვენის საზოგადოების ბრალია,
ვიდრე ბ-ნ არტაზოვისა, რომელიც
დიდის მაღლობის ლირსია, რომ ტუ-
ლისელებს ლონისძიებას აძლევს რამ-

၁၃၂

— კარგია, თედო, ყველრების კი-
ლო შეიცვალე. ხვალ ტფილისში უნ-
და წავიდე და იძელია, იქაც შევეც-
დებით ერთმანეთს, იქ განვაგრძოთ
სჯა ამ საგნის შესახებ...

— როგორ? ჯერ ეხლა მოსულ-
ხარ, ჯერ შენს ჭრის არც-კი უგრ-
ძენია შენი აქ ყოფნა და გაიძხი,
ტფილისში უნდა წავიდეო! ეგეც დი-
დი შეცდომაა; მიტო, თუ გინდა
გამიჯვრდი, მაინც ყველაფერს პირ-
ში გეტყვი!

— რა შეცდომაა, კაცო, ხომ არ
გავიუქებულხარ! მაშ შინ დებადერი-
ვით ხომ არ დავჯდები. წავალ, ჩა-
ვივლი: ვნახავ ნაცნობებს, გავიგებ
რა ცვლილება მოხდა ჩვენს დედა
ქალაქში რა მოძრაობაა იქ და რი-
თა სცხოვრობს ჩვენი საზოგადოე-
ბა.

— မაგას მერეც მოისწრებ, ჯერ-კი
შენი დელ-მამა შენის მხერით უნდა
გააძლო. ხომ იცინი, მაგრამ ეს ას-
ეგა!.. შენ, როგორც გატყობ, ეს ღა-
რიბი ჰერი, ღარიბი მშობლები შენს
თავმოყარეობას ვერ აკმაყოფილე-
ბენ,. შენ სულ სხვაგან მიიღოვი, ამ
ვიწრო შენობას გაურბი და მიისწრა-
ფები იქით, სადაც სიმხიარულე და
დროს გატარება მრავალია! არა! მო-
ვალე ხარ, შენის მშობლების სურვი-
ლი და კმაყოფილო, უნდა შეხვიდე
იმათს მდგომარეობაში,— შენთვის რო-
გორ იტანჯებიან, შენის მხერით ვერ
გამაძლარიან; შენ ერთად-ერთი იმე.

မათ; დიდი ხანია, რაც ტყიბულიდ-
ვან ნაქერალის მთით გზა-ტკეცილის
კეთებას შეუღენებ, მაგრამ ჯერ ვერ
მოთავებულა და მიმოსვლა ისევ ძევ-
ლის გზით არის, რომელზედაც მგზა-
ვრობა მეტად გასჭიროა. ამას როგო-
რმე გადაუჩრჩება კაცი, მაგრამ ნიკორ-
წმიდის და ამბროლაურის ტალახს-
კი ღრმერთმა აშოროს: ცხენზედაც

ლექტის სკამები, შეკუთხები სასწავლო ნივთებით და მთელი ორი კვირა წვიმაში ეყარჩა. ს. ამბროლაურში წესის საზოგადოებამ მოიტაცა სკოლის შენობა სამმართველოთი და გაუყენა გზას შეუდღისას; მასწავლებელმა ძლიერ მოსწრო გარედ გამოსვლა, მოსწავლები ქუჩაში გამოცვივლენ და შემდეგ აღარ მოჰკარებიან მასწავლებელს.

გადარჩენილა, რომ არ ფაშართოდას, და ბევრიც იმსხვერპლა არ, შეისონა კაცების მეოხებითაა, რომ ჩვენის ექიმ-ფურულებისა ეშინიანთ და გაურბიან, რაც უნდა გაჭირვება მიაღეს აქაურს ფუხარის კარზედ, ის მაინც არც ექიმს ატყობინებს და არც მთავრობას, რომ დროზედ მიეშველონ ავადმყოფს.

ამისთანა არა სასიამოვნო შემთხვევ-

3

სოც. ბორნის, (ჭოროხის ხე-
ობა). ჩვენსკენ საშინალად მძვი-
ნვარებს ყვავილი და ყელ-ჭირვება და
დიდი ზარალიც მოაქვს. მხოლოდ
ისიც-კი უნდა მოგახსენოთ, რომ ერ-
თი სამწუხარო და არა სასიამოვნო
აღათი აქვთ აქაური ქართველ მამა-
დიანებს, დიდი იყოს, თუ პატარი,
რაც უნდა სენი გაჩნდეს სოფელში,
კაცის თუ საქონლის, არ შეიძლება
თავისს დროზედ შეატყობინონ, სა-
დაც ჯერ არს და დროზედ მი-
ეშველოს, ვისიც მოვალეობა არის, ამ
სენის მოსასპობად. როგორც ეტყო-
ბათ და საქმიდებანაცა სჩანს, ესენი
ძალიან გულ-გატეხილები არიან ექიმ-
ფერშლებზედ და ნდობის თვალით
არ უცქერიან. ამისთანა გულ-გატე-
ხილობა ექიმებზედ და ფერშლებზედ
უნდა მიეწეროს იმას, რომ ზარშან
ორივე ოლქის ფერშლებმა დაიარეს
სოფლები და ბავშვებს ყვავილი აუ-
ცრეს. თითოეულ ბავშვის თავზედ
თოთ აბაზია ჩაჯიდეს? თოთ კაშა?

೧೩. ಕಾರ್ಯಾಲಯ

უცხოეთი

ჩინეთი. ჩინეთის მთავრობას მი-
წია ქალაქ სიმონოსეკიდგან პირვე-
რი ცნობები ლი-ხუნგ-ჩანგისა მშვი-
ლიბიანობის ჩამოვლებაზედ მოლაპა-
კიბის შესახიდ ჩინეთის თოსკანი

— შენც ლაპარაკობ რაღა! აბა
ვისაგან რა იმედი უნდა გვქონდეს,
ცი რომ მშობელს ერიდებოდეს,
ისთანა შეილს რაღად ვაქწევ... გუ-
ნ ორი წლის უნახავი მამა მნახა
ერთი ტკბილი სიტყვა არ უთქ-
სს ჩემთვის, როგორც უცხოს, ისე
მესალმა... არა, თავი დამანებეց,
ცი ეხლანდელის ვაეჭატონების ამ-
ცი... აბა ჩვენ რაღად ვუნდივართ.
ას გამოელის გაღატაკებულ მშო-
ბისაგან... სწორედ არის ძველ-
ებან ნათევამი: „დელ-მამა შვილის-
ისა, შვილი თავისთვისამ“.

— რა ბიყუშივით ასტყდები ხო-
მე, ადამიანო! ბავშვია, ეხლა ყვე-
ლფერი მიეტევება, რა დროს მა-
რი უადგინდა?

გრიგოლს ცოლის სიტყვები აი-
ნშიაც არ მოსდიოდა, ვერ ანუგე-
ბდა და მანც შეილის ერთგულო-
შემდეგშიაც არა სწავლდა. გრი-
ლის ბევრი რამე უნდა ეთქვა, მა-
სმ ყოველივე გულში დაიმარხა და
ჩუმდა, რადგანაც ისეთი თანამგ ჩა-
ბი არავინ ჰყავდა, ვინც გულის
არდებს მოუსმენდა და გაუქარვებ-
ა მას.

(დასასრულო იქნება).

